

Benefit reentitlement conditions in unemployment insurance schemes / Torben M. Andersen, Mark Strom Kristoffersen, Michael Svarer // Labour Econ. - 2018, vol. 52, s. 27-39, rys. bibliogr.

Warunki odzyskania prawa do zasiłku w systemach ubezpieczeń na wypadek bezrobocia.

Systemy ubezpieczeń na wypadek bezrobocia są zazwyczaj oceniane poprzez wysokość zasiłku i czas jego trwania. W większości systemów krajów zachodnich warunki kwalifikowalności są także uznawane za ich kluczowy aspekt. Zazwyczaj wymogi te związane są z wykształceniem i/lub zatrudnieniem (na przykład określona liczba przepracowanych godzin w ostatnim okresie), zwłaszcza w przypadku ponownego nabycia prawa do zasiłku. Warunki kwalifikowalności związane z okresem zatrudnienia stanowią ważny element systemu ubezpieczenia na wypadek bezrobocia, mający wpływ na strukturę motywacyjną, a zatem na rezultaty osiągnięte na rynku pracy. Rygorystyczne wymagania związane z okresem zatrudnienia powodują także niechęć do podejmowania pracy krótkoterminowej. Do tej pory analizowano, jak skutki wynikające z prawa do zasiłku wpływają na optymalny schemat systemu ubezpieczenia na wypadek bezrobocia. W poprzednich badaniach odniesiono się do kwestii wymagań w optymalnym schemacie ww. systemu, poprzez wprowadzenie opodatkowania wynagrodzenia, które zależy od okresu poprzedniego zatrudnienia. Okazało się, że przy zastosowaniu tego optymalnego rozwiązania, zasiłki maleją, a opodatkowanie zarobków rośnie w miarę trwania okresu bezrobocia. Z powodu problemów z rozróżnieniem sytuacji odejścia z pracy oraz utraty pracy, należy uzależnić prawo do pobierania zasiłku od historii zatrudnienia osoby bezrobotnej. Autorzy tego artykułu koncentrują się na bardziej restrykcyjnych umowach dotyczących ubezpieczenia na wypadek bezrobocia, ponieważ taka panuje tendencja w systemach ww. ubezpieczeń na całym świecie. Udowodnili poprzez swoje badania, jak wymagania związane z okresem zatrudnienia wzmocniają efekt odzyskania prawa do zasiłku, a zatem jak zmieniają relacje pomiędzy ubezpieczeniami a aspektami motywacyjnymi w schemacie optymalnego systemu. Wprowadzenie wymagań zatrudnieniowych do zasad kwalifikowalności umożliwia więc osiągnięcie zarazem wyższego poziomu zasiłku, jak i dłuższego czasu jego obowiązywania, przy jednoczesnym zachowaniu wydajności rynku

pracy. Kiedy zwiększa się potrzeba ubezpieczenia z powodu rosnącej awersji do ryzyka, wymagania zatrudnieniowe stają się bardziej restrykcyjne.